

तमेवंलक्षणमुपाधितो निष्कृष्टक्षेत्रज्ञात्क्षेत्रमपि मां परमेश्वरमेव उभयरूपेण संतं विद्धि तत्त्वमस्य हं ब्रह्मास्मि ब्रह्मैवेदं सर्वं सर्वं खल्विदं ब्रह्मेति शास्त्रात् यस्मादुभयात्मा हं तस्मात्क्षेत्रक्षेत्रज्ञयोः यत्ज्ञानं क्षेत्रस्य बाध्यत्वेन क्षेत्रज्ञस्य सर्वबाधावधिभूतत्वेन च यत्ज्ञानमापरोक्ष्ये गतत्वं निश्चयस्तदेव ज्ञानं मम द्विषयं सम्यग्ज्ञानं एतयोरेव ज्ञानं ब्रह्म ज्ञानमिति मतं निश्चितं ब्रह्म विद्धिः नेह नानास्ति किंचनेति क्षेत्रस्य बाधात् नान्यो तोस्ति द्रष्टेति क्षेत्रज्ञादन्यस्य द्रष्टुर्निषेधाच्च यद्यपि सर्वस्य ब्रह्माभिन्नत्वात् यत्किंचिदपि ज्ञानं तत्सर्वं ब्रह्म विषयमेव भवति तथापि रज्जुं सर्पात्मना पश्यतो न तुरज्जुविषयं सर्पविषयं वा सम्यग्ज्ञानमस्ति नापि तस्य ज्ञानस्य रज्जुव्यतिरेकेण विषयांतरं वास्तवमस्ति किंतु यदा सर्पबाधेन रज्जुतत्त्वमधिगच्छति तदैव सर्पमिथ्यायमिति सम्यग्ज्ञानातिरज्जुं च तद्वदिहाप्युभयविदेव सम्यग्ज्ञानीत्यर्थः नहि अन्यतरस्य तत्त्वे ज्ञाते कृतक्यतास्ति नहि सांख्यो निर्विशेषात्मविदपि प्रपञ्चमबाधमानः शून्यवादी वा प्रपञ्चं तुच्छत्वेन पश्यन् अधिष्ठानं ब्रह्म नास्तीति ब्रुवाणः कृतक्यो भवतीति वक्तुं युक्तमतो द्वयोरपि तत्त्वं बोध्यमेव ॥ २ ॥ क्षेत्रक्षेत्रज्ञपदे विवरीतुमारभते तदिति यच्चेदं क्षेत्रं निर्दिष्टं तत्पादक्यादृशं स्वकीयैर्धर्मैरस्ति यद्विकारिये च तस्य विकाराः यतश्च यत्तस्माद्विकारा यज्जायत इति प्राञ्चः तत्पूर्वोक्तं क्षेत्रं यच्च यत्स्वरूपं यादृक्यत्वाकारकं यद्विकारिये च तस्य विकाराः यतश्च क्षेत्रावयवात् यज्जायते तत्शृणु तथा स च क्षेत्रज्ञः यो यत्स्वरूपः यत्प्रभावश्च तदपि मत्तः शृणु ॥ ३ ॥ वक्ष्यमाणे र्थे प्रमाणमाह ऋषिभिरिति ऋषिभिर्वसिष्ठार्थैर्बहुधा गीतं योगवासिष्ठादौ प्रतिपादितं छंदोभिर्वेदैर्मन्त्रैर्वापृथक् प्रति

क्षेत्रज्ञं चापि मां विद्धि सर्वक्षेत्रेषु भारत ॥ क्षेत्रक्षेत्रज्ञयोर्ज्ञानं यत्तज्ज्ञानं मतं मम ॥ २ ॥ तत्क्षेत्रं यच्च यादृक् च यद्विकारिय तश्च यत् ॥ स च यो यत्प्रभावश्च तत्समासेन मे शृणु ॥ ३ ॥ ऋषिभिर्बहुधा गीतं छंदोभिर्विविधैः पृथक् ॥ ब्रह्मसूत्रपदैश्चैव हेतुमद्भिर्विनिश्चितैः ॥ ४ ॥ महाभूतान्यहंकारो बुद्धिरव्यक्तमेव च ॥ इंद्रियाणि दशैकं च पञ्च चेंद्रियगोचराः ॥ ५ ॥

शारवं अनेकप्रकारं गीतं ब्रह्मसूत्रपदैः ब्रह्मणः सूचकानि पदानि स मुच्चित्यवाक्यभावमापन्नानि तैर्ब्रह्मसूचकैर्ब्रह्मणवाक्यैस्तत्त्वमसीत्याद्यैरित्यर्थः हेतुमद्भिः अनेन सोम्यशुणेनापोमूलमन्विच्छ अद्भिः सोम्यशुणेन तेजोमूलमन्विच्छ तेजसा सोम्यशुणेन सन्मूलमन्विच्छ सन्मूलाः सोम्येमाः प्रजा इत्यादिना कार्यलिङ्गान्यनुमानानि ब्रह्माधिगमाय प्रदर्शयंतो हेतवस्तद्वद्भिः विनिश्चितैः असकृदभ्यासेन सकलशंकापंकक्षालनेन निश्चितार्थैः क्षेत्रक्षेत्रज्ञयोः स्वरूपं एतैः सर्वैर्यद्गीतं तत्शृणु इति पूर्वेण संबंधः ॥ ४ ॥ तच्च यच्च यादृक् च यद्विकारि चेत्येतद्वाच्ये महाभूतानीति चकारोभिन्नक्रमो बुद्धिश्चेति बुद्धिपदादुपरि द्रष्टव्यः यत्क्षेत्रं शरीराख्यमुक्तं तदव्यक्तमेव शरीरं रथमेव त्विति श्रुतौ अव्यक्तपदेन तस्यैव ग्रहणात् क्षेत्रस्वरूपमुक्त्वा तत्प्रकारमाह महाभूतान्यहंकारो बुद्धिश्चेति सप्तप्रकारैरंकुरितं महाभूतशब्देन पञ्चतन्मात्रा उच्यते अहंकारः बुद्धिरिति महत्तत्त्वमुच्यते स्वमेहि एतान्येव करणानि भासंते तत्प्रकारक एव भूतगण इति तावत्प्रकारकमेव क्षेत्रमित्युक्तं यद्विकारीत्यस्योत्तरमाह इंद्रियाणीति इंद्रियाणि दशैकं चेत्येकादश पञ्चज्ञानेन्द्रियाणि श्रोत्रत्वक्चक्षुरसनघ्राणा निपञ्चकर्मेन्द्रियाणि वाक्पाणिपादपायूपस्थाख्यानि मनश्चेत्येकादश इंद्रियाणां गोचराविषयाः स्थूलाविषदादयः पञ्च अयं षोडशको विकार एव एतान्येव सांख्यैश्चतुर्विंशतितत्त्वानि गण्यन्ते एतावांस्त्वस्माकं विशे षः तैः स्वतंत्रा सत्याच प्रकृतिरुच्यते अस्माभिर्मायारूपमिथ्या ईश्वराधीना चोच्यते इति तथा च श्रुतिः मायां तु प्रकृतिं विद्यान्मायिनं तु महेश्वरमिति तस्मात्सांख्यप्रक्रियात्रय भगवता श्रितेति न भवितव्यं ॥ ५ ॥